

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **B., s.r.o.**, so sídlom „T., IČO: X. proti žalovaným 1) **D., spol. s r. o.**, so sídlom „Š., IČO: X., zastúpený JUDr. P. Ď., advokátom, so sídlom „U., 2) **M. U.**, bytom „K., 3) **J. U.**, bytom „K., obaja zastúpení JUDr. D. B., advokátkou, „Š., 4) **Ing. P. Šúrek.**, bytom K., K., 5) **R. Š.**, bytom K., K., 6) **Ing. M. P.**, bytom K., ul. R., 7) **Ing. A. P.**, bytom K., ul. R., 8) **J. J.**, bytom K., ul. L., 9) **K. T.**, bytom K., ul. L., 10) **J. Č.**, bytom K., ul. Z., 11) **Z. Č.**, bytom K., ul. Z., 12) **J. R.**, bytom K., S., 13) **V. R.**, bytom K., S., 14) **M. T.**, bytom K., ul. L., **o návrhu na vydanie predbežného opatrenia**, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. februára 2011., č. k. 3 Cob/7/2011-373., jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žalovaným trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Kežmarok uznesením č. k. 2 Cb 50/2010-173 zo dňa 17. 09. 2010 žalovaným v 1) až 14) zakázal nakladať vo forme akejkoľvek dispozície na základe dvojstranných alebo jednostranných právnych úkonov s nehnuteľnosťami uvedenými vo výroku uznesenia

O odvolaní proti tomuto rozhodnutiu rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Cob/7/2011 – 733 z 10. 2. 2011 rozhodol tak, že uznesenie súdu prvého stupňa

v spojení s opravným uznesením zmenil a návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že v prvom rade skúmal, aký vzťah má predbežné opatrenie k veci samej a keďže žalobcovi bolo uložené vo veci samej podať návrh na určenie neúčinnosti právnych úkonov, ktoré uskutočnil Ing. J. vo vzťahu k žalovanému 1) a tento následne vo vzťahu k žalovaným 2) až 14), možno prijať záver, že predbežné opatrenia tak, ako je navrhnuté, nemá priamy vzťah k takejto žalobe. Poukázal na to, že z toho, ako je vymedzený zmysel odporovacej žaloby, vyplýva, že „vymáhateľnou pohľadávkou“ sa v zmysle § 42 ods. 1 OZ rozumie taká pohľadávka, ktorej splnenie možno vynútiť cestou exekúcie. Uviedol, že nie je dôvod dočasne upravovať pomery navrhovaným spôsobom vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným 1) a z hľadiska § 42b ods. 3 OZ ani proti žalovaným 2) až 14). Tu totiž žalobca nijako neosvedčil, že by týmto tretím osobám boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi.

Z uvedených dôvodov prvostupňové rozhodnutie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal dovolanie. Poukázal na § 237 písm. f) O. s. p., nakoľko mu, ako účastníkovi konania, bola odňatá možnosť konať pred súdom a s poukazom na § 241 ods. 2 písm. c), pretože odvolací súd vec nesprávne právne posúdil. Odňatie možnosti konať pre súdom videl v tom, že sa odvolací súd pri rozhodovaní vôbec nezaoberal jedným z dvoch hlavných argumentov uvedených v predbežnom opatrení a to skutočnosťou určenia vlastníctva k prevádzaným pozemkom z dôvodu, že prvotné zmluvy o prevode uzatvorené medzi Ing. J. ako predávajúcim a žalovaným 1) ako kupujúcim nikdy nenadobudli účinnosť, nakoľko nebol naplnený postup podľa § 59 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalovaný v 1) s tohto dôvodu nikdy nenadobudol vlastnícke právo k prevádzaným pozemkom a ani nemohol následne previesť vlastnícke právo k jednotlivým pozemkom na ďalších žalovaných. Nesprávne právne posúdenie veci vidí žalobca vo výklade pojmu vymáhateľná pohľadávka, keď odvolací súd ho podľa žalobcu vykladá neprimerane reštriktívne. Z uvedených dôvodov navrhol uznesenie Krajského súdu v Prešove zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Žalovaní 1), 2), 3), 8), 10) a 11) vo vyjadrení k dovolaniu ho navrhli zamietnuť. V podstate zhodne uviedli, že keďže ide o dovolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení a neexistuje konkrétny dôvod pre ktorý by bolo postihnuté vadou uvedenou v § 237 O. s. p.

alebo inou vadou, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, je podľa § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie neprípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal dovolanie bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že dovolanie nie je dôvodné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V danom prípade bolo dovolanie podané proti meniacemu rozhodnutiu, ktorým bol zamietnutý návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Ustanovenie § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. upravuje, kedy je prípustné dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené a prípustnosť dovolania proti uzneseniu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa. Z odseku 3 citovaného ustanovenia je však zrejmé, že ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom a o trovách konania.

Z uvedeného vyplýva, že z citovaného ustanovenia, v prejednávanej veci nie je možné prípustnosť dovolania vyvodit'. Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je však prípustné dovolanie z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. Jedným z dôvodov je aj skutočnosť, že účastníkovi bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f O. s. p.). Uvedeného dôvodu sa v dovolaní dovoláva žalobca. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Podľa názoru odvolacieho súdu k takému pochybeniu odvolacieho súdu v prejednávanej veci nedošlo.

Podstatou dovolania sú výhrady dovolateľa k vecnej správnosti rozhodnutia. Ak vecná nesprávnosť rozhodnutia nie je dôsledkom odňatia možnosti konať pred súdom,

tak sama o sebe nezakladá prípustnosť dovolania Dovolací súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré bolo možné považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Dovolateľ mal možnosť využiť všetky procesné práva, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. Keďže dovolací súd nezistil ani žiadne skutočnosti, ktoré by napĺňali niektorý iný z dovolacích dôvodov uvedených v § 237 O. s. p., dovolanie podľa § 243c O. s. p v spojení s § 218 ods. 1 písmeno c) O. s. p., ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že v dovolacom konaní úspešným žalovaným nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave 27. mája 2011

**JUDr. P. Dukes, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková